

Forfatter: Brøndsted, Peter Oluf

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Brøndsted, Peter Oluf (1830-08-30)

Citation: Brøndsted, Peter Oluf: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Brøndsted, Peter Oluf (1830-08-30)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 394. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000228.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Brøndsted.

Paris, 30. August 1830.

Jeg lovede Dig i mit sidste Brev for en tre Uger siden, at jeg snart vilde tilskrive Dig igjen om „vore egne Anliggender“, og ordentligt besvare dit kjære Brev, hvortil de overordentlige Begivenheder, hvorom jeg sidst meldte Dig Noget, da, endnu midt i Hvirvelen, ingen Tid eller Ro levnede mig. Men Du forestiller Dig lettelig, at jeg ikke kan være her tilstæde i denne Tid, uden at agte paa dens Tegn, og bestræbe mig for at opfatte saa meget som mueligt af de her udførte Handlingers Sammenhæng i min egen Erfaring og Overvejelse (allerede dette udkræver en vis Tids Anvendelse); dernæst havde hine store Begivenheder pludselig standset, som al anden Hverdags - Forretning, saa og for mig de Speditioner til Tydskland, Danmark og Engeland af mit Værks anden Deel, hvormed jeg sidst i Julii Maaned var beskæftiget, og som jeg nu i August, da den værste Tummel var forbi og Barricaderne efterhaanden igjen forsvandt af Paris's Gader, først maatte sørge for; og endelig havde jeg lovet Boissonnade, Præsident for Aaret i Academie des inscriptions et belles lettres, at forelæse, i Løbet af August, en Afhandling af mig, s. 395 og da han holdt fast paa mit Løfte i denne Henseende, gik mig nu nyligen over en heel Uge bort med at gjennemgaae og pille ved det Franske i bemeldte min Afhandling. — Saaledes har jeg ikke før nu kunnet holde Ord til Dig.

Jeg vil nu slet ikke omtale Frankrigs og Politikens, men vore egne Sager; om hine vil jeg blot i Forbigaaende sige saa meget: at Tingene her gaae meget bedre, end man, saa snart efter saa voldsom en Rystelse, kunde formodet, og at baade den nye Konge Louis Philippe og gamle Lafayette og begge Kamrenes ledende Medlemmer og de nye Ministre (Hovedpersonerne i dette store Drama) næsten i Alt, i det mindste i Alt hvad som hører til Hovedsagen, opføre sig som det dygtige og redelige Mænd egner og anstaaer. Bliver der Tid dertil, inden dette Brev skal afgaae, saa skriver jeg Dig endnu om de sidste Ugers mærkeligste Ting et Postscriptum; — hvis ikke, da lover jeg Dig, Du skal faae det med en af de følgende Poster. Allerførst nu Noget om dit Brev og om vore Kjære, baade de bortgaaene og de levende.

Hvad Du skrev til mig om den uforglemmelige Biskop Münters Død og hvad Du sagde saa sandt og hjerteligt ved gamle K. L. Rahbeks Grav, *) har rørt mig dybt, indtil Taarer — dog disse mere milde end bittere; thi ligesom Enhver, troer jeg, der har en Følelse af legemlig Sundhed og ikke er altfor magelig, vil, ved at færdes vidt omkring, efterhaanden vænne sig til ikke at frygte for Afstand i Rummet, saaledes vil nok og Enhver, der redelig bestræber sig for at dele de Ædleres Tro og Haab, tidlig vænne sig til at søge Lægedom for de smertelige Saar, som Tiden og de bortilende Aar medføre, der, hvor denne alene er at sinde: i den sunde og store Tanke om Herrens Hunsholdning i Aandens Rige og om vort Liv i Evigheden. — Gamle Rahbek svarede mig selv flere Gange i 1827 paa mit Spørgsmaal: hvormed er Du nu beskæftiget? „med Intet; der er Intet mere i mig.“ Han s. 396 havde i Grunden Ret; den mærkværdige gamle Væxt trængte til en Omplantning, i Haven af et andet Bakkehuus. — I den kjære, elskværdige og i mange Ting saa kyndige Biskop Münter var der vistnok endnu Meget; men Gud har andre og bedre Egne i Aandens Rige, hvor dette friere vil udvikle sig. Jeg tog engang et Facsimile af Isaac Newtons egenhændige Skrivt i en engelsk Stambog, og hæftede det, da det er mig dyrebart, foran i et Exemplar af det danske nye Testament, som den ædle Münter forærede mig i 1827, og hvori han skrev: „Til min Ven og Medarbejder i Commissionen til Revision af det N. T.'s danske Oversættelse: Prof. P. O. Brøndsted, F. Münter“. Hiint Facsimile indeholder følgende Ord: »O, si longius progredi liceret, et mundos plures lustrare ! sunt enim in domo dei mansiones plurimæ — April 7. 1691. Is. Newton, Math, in Ac. Cantabr. Profess.« Hvilke, den dybsindige Aands dybeste Forlængsler udtrykker ikke hiin Linie! — Du skal faae, Du alene, en Afridsning af denne Newtons Skrivt, naar vi igjen (gid snart!) sees; thi hiint Exemplar, som Münter gav mig af det danske N. T., er iblant de Bøger, som altid følge mig. Og imidlertid, for dog strax at sende Dig her Noget, Du kan vedlægge en af dine Bøger, vil jeg sende Dig — en lille Trykfejlsliste, som forlængst laae i en af mine, men rigtignok i en, som Du har foræret mig. At jeg har læst den tilgavns, det kan Du lide paa; jeg troer næsten, at jeg tør sige mig mere bevandret i dine Skrifter, end Du er det i mine. — Kjære Mynster, jeg eiser Dig af mit ganske Hjerte, baade Dig selv og den Sandheds Aand, som lyser frem i dine Taler, der ofte have varmet mit Hjerte, ofte viist mig tilrette.

Jeg skriver gjerne til Dig hid og did, som det falder mig i Pennen, og saaledes kom jeg nu her for et Øjeblik bort fra det, jeg egentlig vilde sige, om sal. Biskop Münters Anliggender. — Det forekommer mig, at Du anslaaer Biskoppens Samlinger (om Du ellers ogsaa hertil regner hans Bibliothek) altfor lavt. De ere i mine Tanker meget mere værd; og jeg s. 397 vilde i denne Henseende foreslase, at Man endelig ikke overiler sig med det Salg af samme, som jo vel maa finde Sted. Der er vel baade i Myntsamlingen og iblant de udskaarne (tildeels antike) Gemmer osv. en Deel ubetydeligt, men der ere ogsaa mange sjældne og kostbare Stykker, og jeg er af den Mening, at man bør bestræbe sig for at gjøre baade disse Samlinger og Bibliotheket (der har mange sjældne Bøger, ogsaa mindre Skrifter om Nordens tidligere Tilstand og Oldsager, hvilke især ville søges i Engeland) vel bekjendte i Udlandet, baade her, i Engeland og i Tydskland, inden Auctionen holdes. Dette kan ikkun skee ved at udsætte denne til næste Foraar eller Sommer og imidlertid forfærdige og udbrede retteligen (især i Engeland og her) en god Catalog, som vel da helst burde skrives paa Fransk. Jeg troer nok, at jeg i denne Henseende kunde være til god Tjeneste, hvis jeg var tilstæde; men maaskee kan jeg snart komme; jeg har i det mindste den største Attraa dertil, hvis jeg snart kunde faae de Anliggender, som angaae mit Værk, reglerede, og jeg tænker nok, at det snart vil lykkes mig.

Brøndsted, Peter Oluf, *Breve fra J.P. Mynster*,

—

(Sun det første Blad er opbevaret.!